

8f.

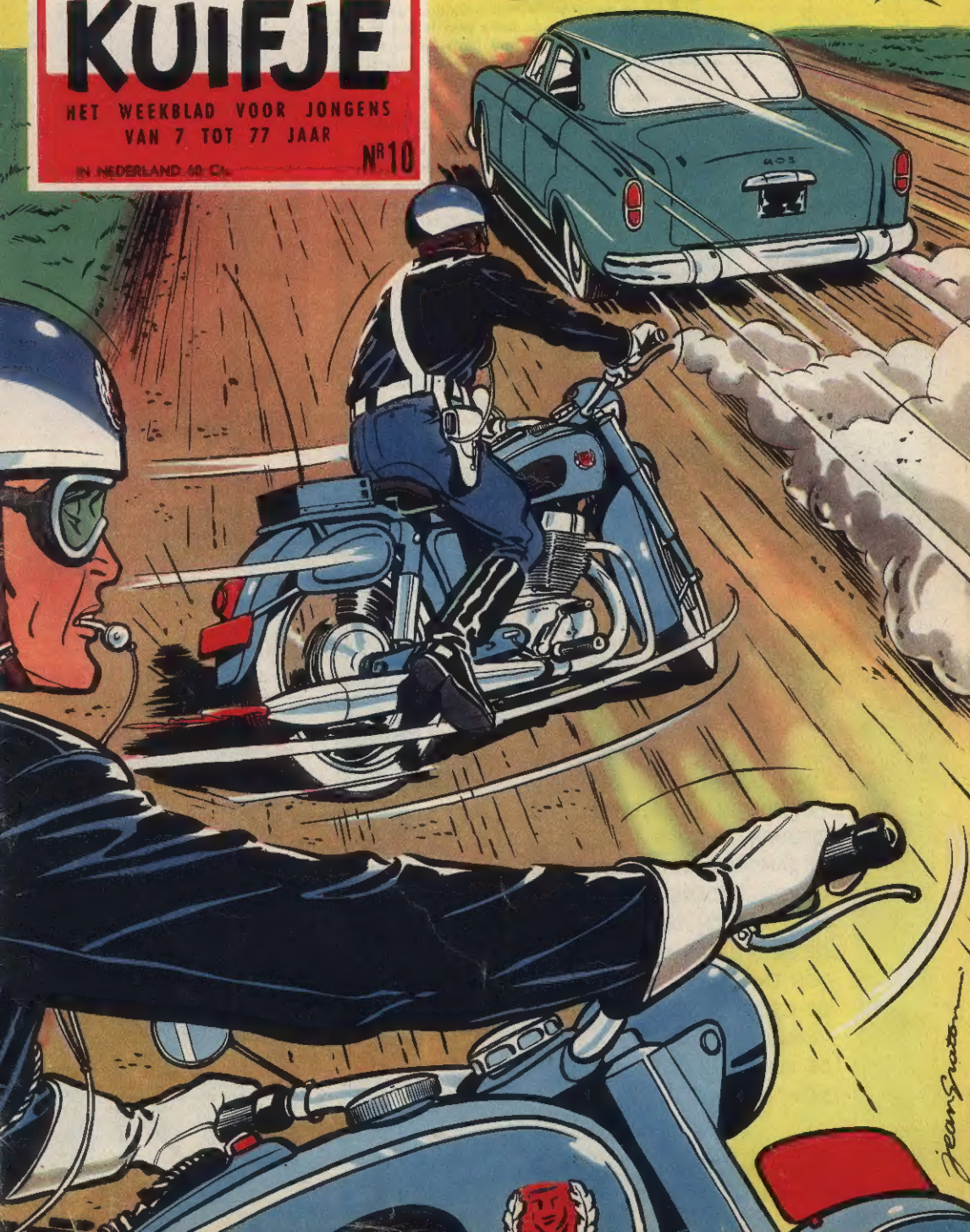
KUIFJE

HET WEEKBLAD VOOR JONGENS
VAN 7 TOT 77 JAAR

IN NEDERLAND 50 Cts

NR 10

LEES IN DIT NUMMER :
ALARM OP DE BAAN
EN DE KRONIEK EXPO

SPEEL JE MEE?

HET is een traditie van « Kuifje » geworden ieder jaar in de lente zijn lezers te vragen wat ze van hun blad denken. Onze voornaamste bekommernis is en blijft: een mooi blad te maken, en rekening te houden met jullie wensen.

Willen jullie dus nogmaals meespeelen?

Ziehier waarin het spelletje bestaat: je schrijft op een briefkaart in dezelfde orde als wij, de titels van de twintig verhalen en rubrieken die regelmatig in « Kuifje » voorkomen, en naast elke titel schrijf je een cijfer van 0 tot 10 om het aantal punten weer te geven (op 10), dat je aan elk tekenverhaal of rubriek toekent.

De schrijvers van de eerste duizend kaarten die de post ons zal bezorgen, zullen elk een mooie prijs krijgen. Zet jullie onmiddellijk aan het werk, vrienden!

Kuifje

OPGELET! 1. Je briefkaart moet geadresseerd worden aan het WEEKBLAD KUIFJE, Lombardstraat, 24, Brussel.
2. Schrijf op de plaats voorbehouden voor de afzender je naam, voornaam, volledig adres en leeftijd in drukletters.

ONZE TEST EERLIJK EN TROUW

HOU je steeds je belofte, ben je eerlijk en ga je recht door zee? Heb je maar één woord en denk je er nooit aan iemand te bedriegen?

DE ZONEN VAN LAMBIK

KLAAR BEWIJS

Kwaakzilver: Deze poeders bestrijden alle kwalen. Wie ze gebruikt wordt nooit ziek en kan zo oud worden als Mathusalem!

Een van de omstanders: Maak niet zo'n drukte, man. Onze voorouders hadden die poeders niet en toch zijn ze door 't leven geraakt!

Kwaakzilver: Onze voorouders konden inderdaad van deze poeders niet profiteren. En, wat is daarvan het gevolg? Dat ze allemaal reeds lang dood zijn!

TWEE VLEIGEN

Twée vliegen kwamen terecht in een kan met melk. De eerste vlieg was een pessimist en zei:

— Verdrinken moet ik toch. Waarom dus nutteloos krachten verspillen. Ik laat me zinken...

Aldus deed de vlieg en zij verdrinkte. De tweede vlieg was optimist en redeneerde als volgt:

— Als ik toch moet verdrinken, kan ik net zo goed nog een tijdje spartelen. Heb ik er niets bij te winnen, ik kan er ook niets bij verliezen.

De vlieg spartelde en spartelde en zie, de volgende dag voelde ze eensklaps vaste grond onder haar poten: boter!

HELEMAAL ALLEEN GEMAAKT

Heel de klas had een moeilijk vraagstuk moeten maken als huiswerk. Hansje, die anders in wiskunde steeds aan het staartje hing, was de enige die de juiste oplossing had gevonden. De meester vond dat en beetje verdacht en vroeg:

— Hansje, je grote broer heeft je geholpen, nietwaar?

— O neen, meester, hij heeft het vraagstuk helemaal alleen gemaakt!

HET TELEFOONNUMMER

Piet: Wat zoek je toch zo ijverig in het telefoonboek?

Suske: Het nummer van m'n kleermaker.

Hij heet Jan Vink, maar ik vind hem niet.

Piet: Zoek eens onder « vogels », je kan nooit weten!

RA RA RA

Welke bok moet niet op poten, maar op mensenbenen gaan?

Welke bok eet gras noch klaver?

Welke bok eet hooi noch haver?

En wordt met het kwaad belaan dat een ander heeft gedaan?

★

M'n zoon, m'n zoon, je bent mijn zoon 'n toch ben ik je vader niet?

Hoe kan dat?

(Roadsle ingezonden door Johan Verhoeven, Anderlecht.)

ONDER ONS

'T PRINSKE

HET VOLLEDIG TEKENVERHAAL

HET GOUDEN PAARD

HET VERHAAL VAN DE WEEK

VLOTTENDE VESTINGEN

JARI EN DE KAMPIOEN

DE ZWARTE KLAUW

ONZE REPORTAGES

HET HUIS VAN DE STERKSTE

OPERATIE JUPITER

DE SAMOERAÏ VAN DE ZWARTE ZON

DE GESCHIEDENIS VAN DE WERELD

HUMORISTISCH TEKENVERHAAL

DE ERFENIS VAN SIGURD

TON EN TINNEKE

DE GROTE MATCH

VERBODEN ZONE

DE POSTILJON

S.O.S. METEOREN

Punten

5

9

8

10

9

9

10

5

8

2

10

10

0

7

10

10

5

10

6

1. — Je doet steeds een belofte met de intentie ze te houden?
2. — Kan men voortgaan op het verlag dat je geeft van een bepaalde gebeurtenis, bv. een ongeluk of een redestwist tussen twee van je vrienden?
3. — Weiger je de hulp die je gevraagd werd, wanneer je vooraf weet dat je ze niet kan geven?
4. — Het ergst is dat je een afspraak niet kan houden, omdat er zich een onverwachte gebeurtenis voordoet?
5. — Je verkiest het te zwijgen wanneer je niet heel zeker bent van je zaak?
6. — Je weigert « wit » te zeggen aan de ene en « zwart » aan de andere om de kool en de goit te sparen?
7. — Je geeft geen verkeerde ruchtigking als je weet dat ze verkeerd is? Indien zulks ooit is gebeurd, was het omdat je er van overtuigd was dat je het bij het rechte eind had?
8. — De uiting die je aan een vriend geeft is steeds volledig en nauwkeurig zodat deze geen vergissing kan begaan?
9. — Je gaat steeds recht door zee en je geniet het vertrouwen van je vrienden?
10. — Sluit je vriendschap met mensen waarvan je weet dat ze onerlijk zijn?

KRUISWOORDRAADSEL

HORIZONTAAL

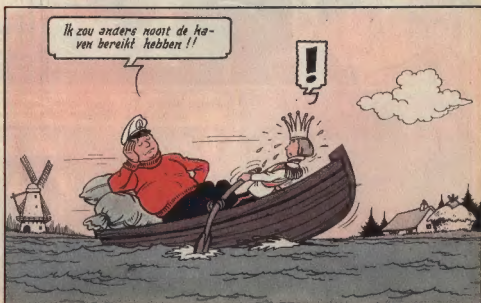
1. De kinderen zoeken het graag op het strand.
2. Boven.
3. Stiel. — Van het werkwoord nipjen.
4. Noorse munt. — De schepen liggen aan de...
5. Wilde die mensen opeet.
6. De mooiste maand. — Hard lopen.
7. Gemeente in Oost Vlaanderen. — Dieren-tuin.
9. Afstandsmaat. — Gezwoven verklaring.
10. Koude maand.

VERTIKAAL

1. Wiegen.
2. Rij. — Gemeente in West Vlaanderen.
3. De man die de tuin onderhoudt.
4. Persoonlijk voornaamwoord.
5. Wat men graag eet.
6. Ezels (Frans). — Teruggaande tij.
8. Watervogels. — Ander woord voor dieren.
9. Tweeklank. — Rand.
10. Hoofdman.

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	S	C	H	E	L	P	E	N	O	
2	C	O	V	E	R	E	N	D		
3	H		V		K		N	E	E	
4	O	R	E		W	A	D	E	F	
5	M	E	N	S	E	N	P	T	E	R
6	M	E	I		R	E	N		H	
7	F	W	E		N		Z	O	O	
8	L		R		V			S	O	
9	E	L		W	E	E	D		F	
10	D	O	V	E	N	B	E	P		D

OPLOSSING VAN HET KRUISWOORD EN DE RAADSELS IN « DE POSTILJON »

Je vindt Lambik, Suske en Wiske in de stopfilms van STOPCOLOR. Vraag ze bij je fotograaf.

ALARM OP DE BAAN

VOLLEDIG TEKENVERHAAL

door J. GRATON

In een groot hotel in het centrum van Brussel, zit een erg verveelde chauffeur in de afdeling voorbehouden aan de dienstdoden.

Mijn baas, mijnheer Sollinger, zou willen dat ik hem morgen langs de weg naar Madrid voer en ik heb zo pas vernomen dat mijn vrouw ziek is... Ik zou graag naar huis willen terugkeren, maar mijn baas zal me niet laten vertrekken, indien ik geen plaatsvervanger vind... Ik heb reeds gezocht, maar totnogtoe niemand gevonden.

Ik zou je willen helpen, maar ikzelf kan ook niet weg...

Ik heb een oplossing! Julien!

Julien? Je neef?

Ja, hij is mecanicien in een kleine garage. Vanavond gaat hij met vakantie...

Dezelfde avond presenteert Julien Sapet zich bij zijn nieuwe baas...

We zijn het dus eens? Je komt me morgenvroeg om acht uur halen. Victor zal je nu de wagen tonen, en dan kan hij daarna met de trein naar huis... Dat is alles... Goede avond!

De volgende morgen op het vastgestelde uur...

Goedemorgen, Julien. Je mag de koffers naar beneden dragen. Ik moet nog even...

DRIINN DRIING

Hallo? Madrid? Ja, hier Sollinger. Ik vertrek dadelijk... Wat? Morgenvroeg?... Dat is onmogelijk... Natuurlijk, het is belangrijk... Het vliegtuig? Wel ja, dan blijft er alleen maar het vliegtuig... Goed, t t vanavond.

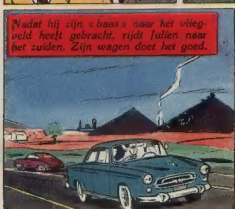

Julien, er is een tegenbevel... Ik moet vanavond reeds te Madrid zijn... Breek me af naar het vliegveld, en kom me dan oppikken in Madrid...

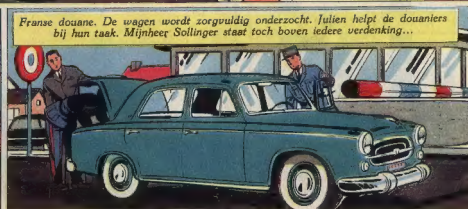
Ik denk dat je vanavond Bordeaux nog kunt bereiken. Kies maar een goed hotel... We zien mekaar overmorgen terug te Madrid. Ha, we zijn er!

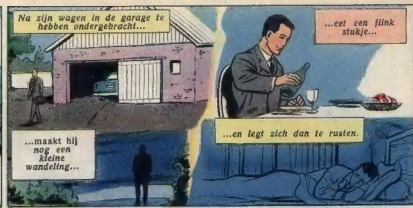
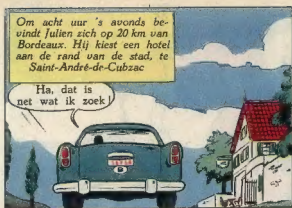

Nadat hij zijn baas naar het vliegveld heeft gebracht, rijdt Julien naar het zuiden. Zijn wagen doet het goed.

Franse douane. De wagen wordt zorgvuldig onderzocht. Julien helpt de douaniers bij hun taak. Mijnheer Sollinger staat toch boven iedere verdenking...

Wat heb je opgemerkt, jongen?

Wel, het was een 403 se-
riewagen... Alleen de ach-
terste schokbrekers waren niet
normaal. Ze waren enorm! Kijk
maar, die van mijn 403 zijn
veel fijner.

Inspecteur Valignat begeeft zich
opnieuw naar zijn wagen...

Hallo, hallo! Centrale? Hier B.B.3.
De 403 is achteraan uitgerust met hors-
serie schokbrekers, van grotere afme-
tingen dan de normale. Heeft u
reeds iets gevonden?

Hier centrale aan B.B.3. Dank u
voor de inlichting. Wij houden u op
de hoogte. Gedaan.

Terug in de
helf.

Mijnheer Saget, u
moet hier te onzer be-
schikking blijven tot
nader bevel.

Mijnheer de inspek-
teur, ik kan u mischien
als getuige behulpzaam
zijn? Ik kan de wagen
herkennen...

En de zwarte politiauto, met twee andere
politie mannen en Saget, rijdt naar Bordeaux.

Hallo, hallo! Centrale aan B.B.3!
Verdachte wagen opgemerkt bij
het binnenkomen van Bordeaux.
enkele seconden na het opstellen
van de slagbomen. De wagen zal
tot staan gebracht worden ten
zuiden van de stad.

Hier Valignat. Dank u. We
rijden niet naar Bordeaux, maar
nemen de rechteroever van de Ga-
ronne. We zullen de wagen te Langon
trachten in te halen. Gedaan.

En enkele ogenblikken later...

Centrale aan B.B.3: Verdachte wa-
gen heeft de weg naar Spanje niet ge-
nomen, maar is naar Toulouse gereden.
De gemotoriseerde politie heeft de achter-
volging ingezet. De wagen heeft vijf
minuten voorsprong. Gedaan.

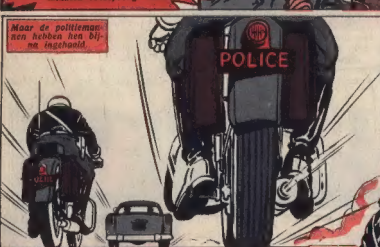

Bij het binnenkomen van Langon, hebben de in-
zittenden van de 403 bemerkt dat ze achtervolgd
worden door de gemotoriseerde politie. Ze rijden
over een brug om de andere oever te bereiken,
om zich naar Toulouse te begeven...

Maar de politie man-
nen hebben hen bij-
na ingehaald.

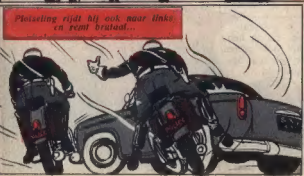
POLICE

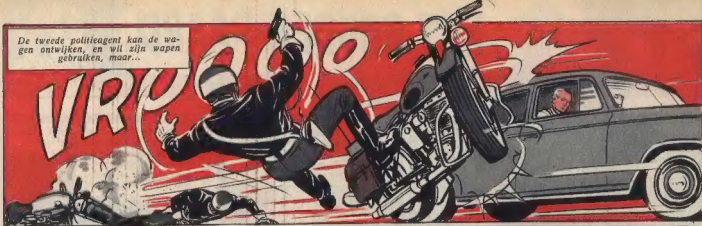
De chauffeur van de wagen ziet hen in zijn achteruitkijkspiegel
naderen... Links, achteraan...

Piaatsing rijdt hij ook naar links
en remt brutaal...

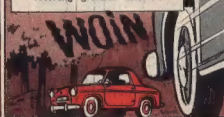
De tweede politieagent kan de wagen ontwijken, en wil zijn wapen gebruiken, maar...

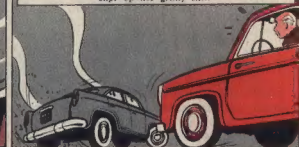
De auto rijdt in volle vaart naar Saint-Macaire...

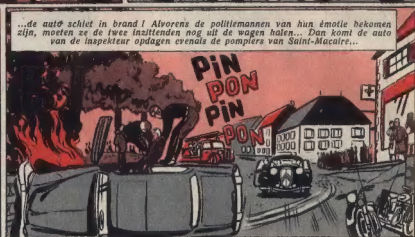
Op het gemeenteplein van het stadje komt het loval opdagen onder de vorm van een autootje, dat van zijn voorrang gebruikt maakt...

Om een botsing te vermijden, wijk de 403 uit naar links, slipt op het grint, en...

...de auto schiet in brand! Alvorens de politieagenten van hun emotie bekomen zijn, moeten ze de twee inzittenden nog uit de wagen halen... Dan komt de auto van de inspecteur opdagen evenals de pompiers van Saint-Macaire...

Plotseling...

Fracht te verhinderen dat het vuur het achterste deel van de wagen bereikt!

Julien leidt de operatie en stelt zich voor aan inspecteur Valgnat.

Inspecteur Mery, van de Belgische Interpol. Ik had vlugger kunnen handelen, want ik wist dat de 403 die ik stuurde iets belangrijks bevatte, maar ik wou geen achterdocht wekken om de verdachten niet te hinderen in hun bewegingen. Douaniers aan de grens ontgoochelden me. Ik wist dat u zich eveneens met de zaak bezig hield... Ik kende deze heren. Een van hen is zogezegd de chauffeur van de andere, een smokkelaar die bekend staat als Sollinger. Om aan de grens niet gevat te worden, wilden ze hun wagen door een derde laten sturen...

Mijnne heren, de brand is gebuist. Mijn mannen hebben de achterste schokbrekers vrijgemaakt. Ziedaar!

In elk van de schokbrekers stak een van deze telegeleide raketten die met een atoomlading moeten gevuld worden.

Baas, de chauffeur van de kleine wagen wenst je te spreken.

Mijnheer de commissaris, chauffeur, ik had beter moeten uitkijken alvorens de grote baan te nemen... Ik kom me gevangen geven.

Maar waarom? Je hebt een ongeluk veroorzaakt, de wagen is in brand geschoten, maar dat is uitstekend! Ik feliciteer je en ik dank je hartelijk.

HET GOUDEN PAARD

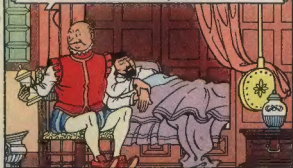

DOOR WILLY VANDERSTEEN

Don Alvarez gewond door zijn vijanden krijgt bij Lambik verzorging en onderdak.

Een heelkundig ingrijpen van Lambik redt de zwaargewonde Alvarez.

Hm! Polstias normaal! Hij zal het halen en ik ben er blij om want hij heeft mij vroeger het leven gered.

Signor Lambik! Ik kan je niets zeggen... Geheime opdracht... Maar in de herberg wacht een man... Met een gele hoed....

...Laat hem hier komen... Moet hem dringend spreken... Kan dat?

Natuurlijk, ouwe jongen! Ik zend er dadelijk iemand naartoe!

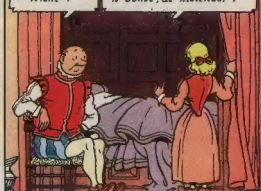

Tot ergernis van Wiske wordt Suske alleen uitgestuurd om de man met de gele hoed te halen. Inmiddels....

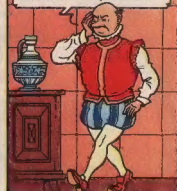

Wat is er, Wiske?

Een patient, Lambik! Het is Dokus, de molenaar!

Hich, die vervelende zegeman! Die lijdt aan een ingebeelde ziekte!

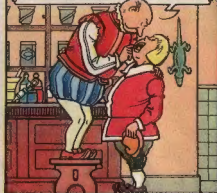

Wel Dokus, wat scheelt er?

Mijn heel, dokter! Kijk eens in mijn heel!

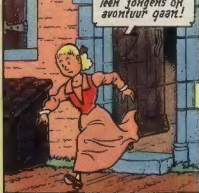

Ik zie enkel een groot gat in je rechter kous! Ingerukt, marsj!!

Ondertussen...

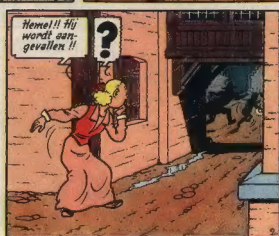
Het zal niet gezegd worden dat alleen jongens op avontuur gaan!

Daar heb je Suske! Die zal wel verrast opvallen!

Nemel!! Hij wordt aangevallen!!

RECHTS OP HET EINDE VAN DE GANG

DE man stond voor het uitstralraam van een winkel met regenschermen. Enkele voorbijgangers wierpen een vluchtige blik in de richting van die lange, magere man, maar ze bleven niet staan. Wie die man aandachtig gadesloeg, zou gemerkt hebben dat deze niet naar de regenschermen keek, maar dat hij in de ruit een ingang aan de overkant van de straat observeerde. Aan de overkant van de straat was er een man de poort binnengegaan. Hij liep vlug en zelfzeker en daaruit kon men afleiden dat hij de straat en het huis goed kende. De lange man bleef nog enkele ogenblikken staan en stak dan de straat schuin over in de richting van een autobusstop. Hij wachtte een paar seconden en liep dan naar de ingang van het huis dat hij reeds zo lang in het oog hield.

De gang was donker. Rechts was er een plaatje aangebracht waarop gegraveerd stond: Simon Jasme, boekbinder, rechts op het einde van de gang. De man liep zonder aarzelen in de aangeduide richting, onderweg keek hij echter opletend om zich heen. Langzaam liep hij rond een somber en naakt binnenpleintje, dan bleef hij voor een deur staan en belde aan. Een slanke man opende de deur en zei heel stil en vlug:

— Je moet snel handelen, want ze verhuizen deze avond.

De onbekende man reageerde niet en vroeg kortweg:

— Mijnheer Jasme, a.u.b.

— Ja, dat is hier, mijnheer. Kom binnen. Mijnheer Jasme komt zo dadelijk.

Er weerklonken stappen in de gang. Daar was Jasme reeds. Hij was klein, kaalhoofdig, had een rood gelaat en zag er tamelijk onverschillig uit.

— Ik zou een boek bij u willen laten inbinden. Kunt u me enkele staaltjes tonen?

— Ja, graag, mijnheer, zei Jasme. Volg me.

In het klein vertrek heerste een grote wanorde. Op een lage tafel lagen talrijke boeken onder een laag stof. Het papier was van de muren gelost. De bediende van mijnheer Jasme, die de deur voor de onbekende had geopend, zette zich weer aan het werk en keek niet meer op. Jasme bleef voor een tafel staan, bedekt met massieve rollen leder.

— Kijk, mijnheer, hier hebt u het schoonste leder dat u ergens vinden kan. Ik moet het boek dat u wil laten inbinden eerst bekijken alvorens ik u een of ander leder kan aanraden.

— Dat spreekt vanzelf, zei de onbekende en hij haalde uit zijn zak een klein pak en gaf dit aan de boekbinder met de woorden:

— Het is een oud boek, waarvan ik iedereen kaff gaf. Een paar vrienden hebben me gezegd dat u een echt kunstenaar bent!

— Dat is wellicht overdreven, mijnheer. Maar het doet me genoeg te horen dat er mensen zijn die nog van de mooie boekbindkunst houden. Er zijn helaas niet veel mensen meer die nog iets geven om mooie boeken!

— Inderdaad, je hebt gelijk. Alles wat de mensen de dag van vandaag interesseert, is geld verdienen.

— Ja, mijnheer, zei de boekbinder en bekeek zijn klant tersluiks.

— Wenst u een klassteke omslag of een originele creatie? Ik kan u binnen twee à drie dagen een originele en mooie tekening voorleggen indien u dat wenst.

— Binnen twee of drie dagen, zei de onbekende glimlachend, terwijl hij zijn blikken doorheen het vertrek liet gaan, op en neer wandelde en bleef staan voor een lage deur. Hij lei zijn hand op de deurkruk en Jasme riep:

— Neen, daar kan u niet binnengaan, mijnheer!

Verhaal van J. Peyrat.

— Waarom niet? Verontschuldigd me. De onbekende scheen nu heel vrolijk, hij lachte...

— Ho, daarin staat niets interessants, oude mensen, die ik heb overgenomen van Geenens, de boekbinder van de koning...

— Dat is heel interessant! Oude mensen, zegt u? Daarvoor heb ik een grote belangstelling! Mijn vrienden hebben me daar nooit iets over gezegd!

— Dat konden ze ook niet, want niemand weet iets over het bestaan af van die...

— Van die geheime mensen, bedoelt u? U maakt me waarachtig nieuwsgierig!

— Mijnheer, ik vind uw optreden alles behalve gepast. George, help me die man aan de deur zetten!

De bediende kwam onmiddellijk en zei:

— Mijnheer, wees redelijk. Men heeft u gezegd dit huis onmiddellijk te verlaten!

En terwijl hij sprak duwde hij de klant met vaste hand naar de deur toe. Men hoorde het geluid van hun stemmen uitsterven op het somber binnenpleintje, maar de

VERVOLG BLZ 10

Geïllustreerd door Frans Craenhals

RECHTS OP HET EINDE VAN DE GANG

magere klant riep hard genoeg opdat Jasme het horen zou.

— Ik leg onmiddellijk een klacht neer wegens brutaliteit. Ik kom over vijf minuten terug! Over vijf minuten!

George, de bediende, kwam terug en zag er ontevreden uit.

— Waarom moest je zoveel herrie maken om die deur? zei hij tot Jasme.

— Ik houd er niet van dat mijn klanten hun neus in mijn zaken steken!

— Er staat iets in die plaats dat je aan niemand wilt tonen, nietwaar?

— Wat bedoel je daarmee?

— Ho, niets. Maar de klant komt binnen

viif minuten terug... en zo je wenst dat ik zwijg, moet je betalen. Indien ik rechtvaardig aan de zaak gaf, zou je in enge schoentjes zitten, nietwaar?

— Hoeveel wens je?

— Vijftig, vijftig grote, blauwe briefjes.

— Goed, ik geef ze je als premie op het einde van de maand. Intussen hou je je mond.

— Ik moet ze nu hebben! Dadelijk!

De boekbinder bekeek zijn helper woedend en verdween in het kleine, geheimzinnige vertrek. Enkele seconden later kwam hij terug met de bankbiljetten in de hand.

— Dank je! zei George, nadat hij de

briefjes zorgvuldig bekeken had. Je kan niet begrijpen hoe blij ik er mee ben. Indien je nog even geduld hebt, zal je het mischiefs snappen...

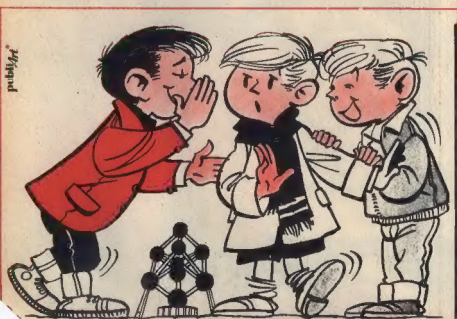
— Wat betekent dat nu alweer?

Deze woorden waren nog niet koud of er werd gebedeld. George repte zich naar de deur en kwam terug in gezelschap van de klant die hij daarnaast had buiten gezet. Twee mannen, blijkbaar van de politie, volgden hen. Ze grepen de boekbinder bij de armen en hielden hem stevig vast.

— Dank u voor de bankbiljetten, mijnheer Jasme, zei de onbekende terwijl hij de bankbiljetten bestudeerde die de pseudo-bediende hem had overhandigd. Ze zijn prachtig nagebootst! U had ze maar best niet getoond, he! Mag ik u even voorstellen? Deze man hier, George, die een tijdlang uw helper was, is een specialist inzake het opsporen van valsmunters. Het vertrek, waar ik niet mocht binnengaan, intrigeerde hem sedert lang, maar hij was handig genoeg zulks nooit te laten blijken. Daar straks hebt u echter een zware fout begaan, mijnheer Jasme. Waarom liet u me niet binnen treden in dat geheimzinnig vertrek? Ik wist immers reeds lang dat er daar oude persen stonden. Slechts een expert zou na een paar uren het geheim gevonden hebben. Die melode is niet nieuw, mijnheer Jasme. Maar persoonlijk zou ik het handig verstoppt geheim waarschijnlijk niet ontdekt hebben en ik zou, dat beken ik eerlijk, groen gelachen hebben. Ik had natuurlijk morgen kunnen terugkomen met een expert, maar dan was het immers te laat, vermits uw vrienden hedenavond komen om het kostbaar drukmateriaal te verwijderen. Zo is het toch, nietwaar? U zwijgt? Ik kan het u niet euvel duiden. Later zult u echter toch tot bekentenissen moeten overgaan, mijnheer Jasme...

Hij wierp een spijtige blik op de tafels, bedekt met boeken en prachtige rollen leer en zich tot Jasme wendend, vervolgde hij:

— U had nooit van beroep mogen veranderen. Men heeft me inderdaad gezegd dat u een groot artiest was. Dat is dan ook het enige wat waar is van heel de geschiedenis die ik u daarstraks vertelde. Persoonlijk heb ik sedert jaren geen tijd meer gehad om een boek open te slaan. De mensen van uw slag gunnen me daartoe de tijd niet!

Vrienden, waarom het nog langer verzwijgen? Iedereen mag en moet het weten dat er in het atomium van de EXPO een bol VANDENHEUVEL is, op 40 m hoogte. In die bol vind je een grote herberg met 174 zitplaatsen. Onder de prachtige koepel heb je een éniig uitzicht op de tentoonstelling!

Je vindt de KUIJPE'S punten op de producten VICTORIA — WATERNE — FOSSELLI — FROSMANS — HORTON — PANA — SUCY & WHIP — FRANCO-SUISSE — NOSTA — LE TIGRE — PALMATINA — en op iedere fles PILSBERG VANDENHEUVEL!

VLOTTENDE VESTINGEN

TEKST EN TEKENINGEN VAN PHIL DANKLY

EEN KLEINE WANDELING

DE commandopost is het brein van het vliegdekship. Hier wordt het opstijgen en het landen van de vliegtuigen gekonteerd. Het is het enige deel van het schip dat boven op het dek gebouwd werd. Je ziet hier de roerganger die, door tussenkomst van de servomotoren, de controle heeft over drie roeren van 45 ton. Een vijftiental officieren en matrozen bewaken het kompas en de radarschermen, terwijl de kommandant van de overdekte loophang het dek in ugenblikke neemt.

De kommandant is meester na God en verantwoordelijk voor het leven van 3.500 mensen, en voor het vliegdekship dat een waarde van een stordige 200 miljoen dollars heeft. Hij kent alle apparaten en toestellen aan boord.

OF het tussendeck staan honderden toestellen van zeven verschillende typen: jacht- en bombardementenvliegtuigen en helikopters. Deze loods heeft een lengte van 300 m en kan automatisch verdeeld worden door drie gepantserde deuren, samengesteld uit schuifwanden van 75 ton. Deze deuren zijn bestemd om het brandgevaar te beperken. In de romp merk je geen enkele patrijlspoor. Dat werd veiligheidsmaatregelen gedaan. Het binnenste van het schip is verdeeld in 1340 waterdichte compartimenten. Om zo'n reusachtig schip wanneer het vaart met een snelheid van 13 knopen tot staan te brengen, is er een tijd van 35 minuten nodig. Vliegdekshippen kunnen een snelheid van 35 knopen halen af meer dan 60 knopen per uur. Om zich van de briefing naar het dek, drie verdiepingen hoger gelegen, te begeven gebruiken de piloten een roltrap.

IN een van de zes blokkengalerijen kunnen de zeelui en piloten kijken naar een boeiende western of een andere aangename of vrolijke film. Er zijn 21 televisietoestellen aan boord en in de zeven winkels kunnen zij hun aankopen doen. De hemaanling verbruikt per maaltijd zes ton voedsel. Iedere week worden 25 ton klederen gereinigd, de bibliotheek is 4.500 boeken rijk en de drukkerij drukt om de veertien dagen een blad van twaalf pagina's. Vier tandartsen zorgen er voor dat niemand tandpijn heeft... Er zijn verder 8.000 platen. Een katoen en een evangelisch album en een katolieke en een evangelisch album en een katolieke en een evangelisch album en een katolieke en een evangelisch album.

Hiermee heb je dan een klein idee van het leven aan boord van zo'n vliegende vesting.

Volgende week : HIER KOMEN DE NIEUWSBERICHTEN.

KUIFJE 10

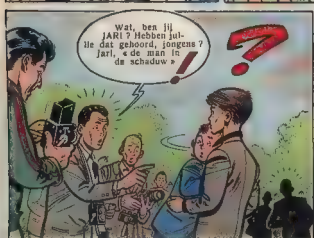
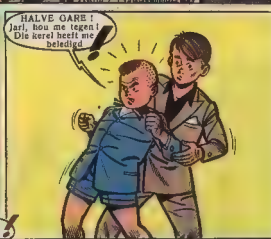
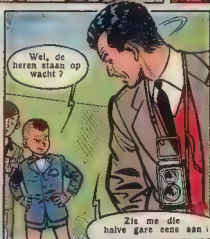
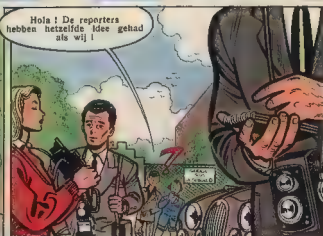
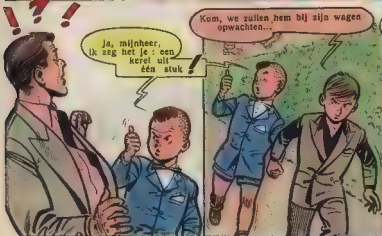
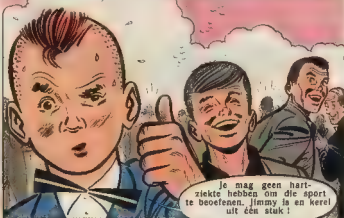
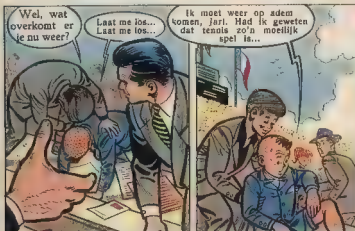

JARI EN DE KAMPIOEN

door RAYMOND REDING

Jimmy Torrent won met brio de titel van internationaal tenniskampioen. De minste jacht hem gestadig toe...

Petronius liet twee schildwachten op het kerkhof achter...

Vooruit! Wandel!

Zij... zij zaten in die gróftombe...

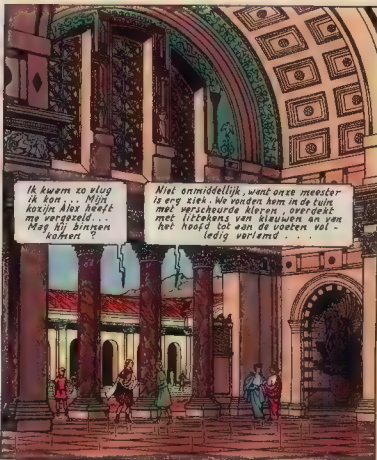

DE MAN NADERT LANZAAK EN BEKIJNT DE DOODSBANGE SCHILDWACHTEN MET ON-HEILSPELLENDSE BLIK.

Laat jullie wapens vallen. Het is omhoog! Het is jullie oir!

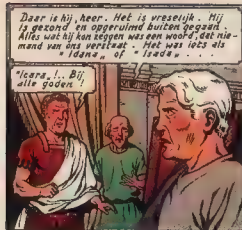

ENKELE UREN ZIJN VERLOPEN. IN DE NACHTBAG KWAM ER EEN BODE BIJ PETRONIUS MET DE BODE, ZICH ONMIDDELIJK NAAR ZIJN VRIEND MARCUS TOEGEEVEN.

Ik kwam zo vlug ik kon... Mijn koxijn Alex heeft me verzogeld... Mag hij binnen komen?

Niet onmiddellijk, want onze meester is erg ziek. We vonden hem in de tuin met verscheurde kleren, overdekt met littekens van klauwen en van het hoofd tot aan de voeten vol ledig verlamd...

Daar is hij, heer. Het is vreselijk. Hij is gezond en opgeruimd buiten gegaan. Alles wat hij kon zeggen was een woord, dat niemand van ons verstaad. Het was iets als "Isara" of "Isada"...

"Isara...! Bij alle goden!"

Antonius Marcus, ik ben het, je oude vriend Petronius. Wat bedoelde je met Isara? Spreek! Probeer het, Marcus. Waarom Isara... Ha, ik begrijp het!

Wat, heer?

Niets... Isara... Dat is het... Marcus is het derde slachtoffer van de waren met vijf!

MET JOMBER GELAAT KEERT PETRONIUS BIJ ALEX TERUG...

We vertrekken...

Wel, wat is er gaande bij Marcus?

Mijn vriend werd verlamd en overdekt met littekens van klauwen in zijn tuin gevonden. Ik weet dat er op dit ogenblik nog twee veroordeelden gezond zijn: de bode Gaius en ik... Dit zal ons toelaten de aanval in een hinderlaag te leggen. We hebben slechts enkele uren om ons plan uit te werken...

... want ik ben er van overtuigd dat deze nacht...

HALT!

EEN PROEFRIJ MET DE

VESPA 400

Dat zal je niet
meer overkomen!...

De Vespa 400 is een auto die pas op de markt werd gebracht na jaren studie, proefritten en wijzigingen. De grote racers zoals Fangio, Behra en Chiron toonden voor deze wagen grote belangstelling.

Tweetaktmotor, twee cilinders

DEZE Vespa kreeg een tweetaktmotor zonder ventielkleppen. Hij zit achteraan en heeft twee cilinders op een lijn geplaatst. De cilinderinhoud benadert de 400 cm³. Een tweetaktmotor met twee cilinders kan in leghoud wedijveren met een viertaktmotor met vier cilinders. Zoals bij alle tweetaktmotoren gebeurt de smering ook bij de Vespa 400 door olie in de benzine te mengen. Er is echter zeer weinig olie nodig: 2 %.

De mechaniek van de wagen is eenvoudig maar stevig en alles werd met de grootste zorg uitgevoerd. De kleine, soepele, nerveuse motor wordt bijgestaan door een versnellingsdoos met drie versnellingen. De Vespa 400 kan een snelheid van 90 km per uur halen en verbruikt niet eens 5 l. brandstof per 100 km. Voegen we hier aan toe dat de motor afgekoeld wordt door lucht. Hij kan dus niet bevriezen. Deze lucht verwarmt de wagen wanneer het koud is van binnen op uitstekende wijze.

Licht en toch comfortabel

SOBER en harmonieus is de carrosserie van de Vespa 400. Ze biedt plaats voor twee volwassen personen, vooraan op afzonderlijke zetels, en voor twee kinderen op een bankje achteraan. De lengte bedraagt 2,854 m, de breedte 1,271 m, de hoogte 1,25 m; hij weegt slechts 360 kg. De zetels kan men regelen al naar gelang men groot of klein is, het stuurwiel is goed geplaatst en de automobilist geniet van een uitstekend uitzicht op de baan.

Er is nog iets dat tot de eigenschappen van de Vespa behoort, nl. zijn stille motor. Op dit gebied steekt de Vespa 400 alle kleine wagens de loef af!

Nu zou het in de steden heel wat stiller zijn, moest men de bestuurders van grote en kleine wagens, van moto's bromfietzen, etc., er kunnen toe bewegen nooit met open knalpot te rijden.

De Vespa houdt de baan

EEN Vespa 400 is opperbest geschikt om in de stad te rijden en zal heel wat mensen die niet over en dikke portefeuille beschikken, bevallen. Voegen we hier aan toe dat deze nieuwe wagen makkelijk bestuurt en zeer goed de baan houdt. Men kan er zelfs lange reizen mee ondernemen tegen een puike gemiddelde snelheid. Natuurlijk moet men hierbij rekening houden met zijn geringe cilinderinhoud en zijn spaarzaam brandstofverbruik.

Het zwaartecentrum ligt laag, de massa's

Motor en suspensie achteraan van de Vespa 400. Belangrijk zijn de luchtfilter gecombineerd met een knalpot. Dank zij deze twee elementen is de Vespa 400 werkelijk een stille wagen, veel stiller naar onze mening dan een heleboel andere kleine wagens.

De versnellingshefboom — uitsluitend soepel — en de handrem zijn tussen de twee zetels geplaatst. Deze laatste zijn praktisch en comfortabel.

zijn goed verdeeld tussen de voorkant en de achterkant. De onafhankelijke suspensie op de vier wielen is zeer goed geslaagd. Het feit dat de vier aanhechtingpunten van de suspensie zeer hoog liggen en er vooraan een stabilisatiestaaf aangebracht is, laat toe de bochten snel te nemen en dit zonder dat de carrosserie helt of de wagen slipst.

Dit alles vergemakkelijkt het besturen van de Vespa 400. Wie voor zijn eerste wagen een Vespa 400 kiest, zal het beslist niet moeilijk hebben. In de drukke stad vindt men er makkelijk parkeerplaats voor.

...want je hebt slechts 200 KUIFJE'S punten op te sturen om een prachtige portefeuille in cuirouline te ontvangen, waarin je de dubbels van je chromo's zult kunnen bewaren en vooral... de kostbare KUIFJE'S punten die je verzamelt.

JE VINDT:

- de volledige lijst van de geschenken aangeboden door de KUIFJE'S BON in het nummer 4 van KUIFJE;
- de lijst van de kwaliteitsprodukten die de KUIFJE'S BON aanbieden op bladzijde 10 van dit nummer.

STUUR JE BONS NAAR KUIFJE

Dienst T

Lombardstraat, 24 — Brussel.

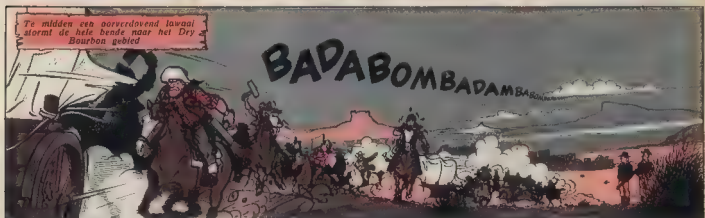
DE NIEUWE AVONTUREN VAN CHICK BILL, DE COWBOY

HET HUIS VAN DE STERKSTE

Te Wood City heerst er een grote opwinding. Alle konkurrenten die deelnemen aan de wedloop naar land zijn gereed voor het vertrek...

TEKENINGEN VAN TIBET — SCENARIO VAN GREG

(Wordt voortgezet.)

Je vindt « CHICK BILL TEGEN DE ONZICHTBARE » in de kleurfilms van STOPCOLOR. Vraag ze bij je fotograaf.

KUJTE 10 ★ BLZ. 15

OPERATIE

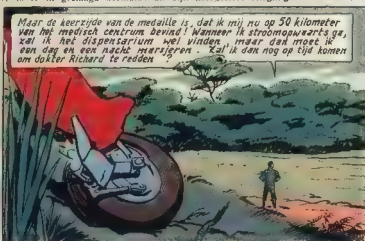
Dan Cooper is er in geslaagd heelheids uit zijn neergestort vliegtuig te komen. De rebelle

Oef! Ze verwijderen zich!

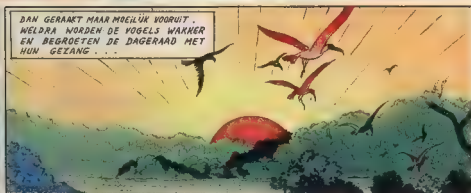
Ik heb geluk gehad in de rubberbomen terecht te komen. Ik had ook in mijn machine kunnen verkolen!

Maar de keerzijde van de medaille is, dat ik mij nu op 50 kilometer van het medisch centrum bevind! Wanneer ik stroomopwaarts ga, zal ik het dispensarium wel vinden, maar dan moet ik een dag en een nacht marsjeren. Zal ik dan nog op tijd komen om dokter Richard te redden?

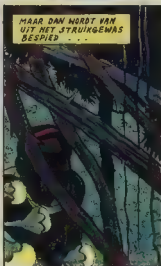
HET VLEGTUIG BRANDT NOG STEEDS EN DAN KAN NIETS MEER ZIEN. HIJ TWIJFELT ZICH EEN STOK EN VERTREKT...

DAN GERAAKT MAAR MOEILIK VOORUIT. WELDRA WORDEN DE VOGLS WANNEER EN BEGROETEN DE DAGERAAD MET HUN GEZANG...

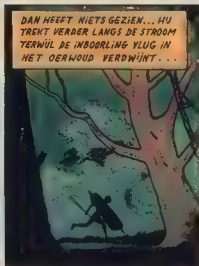
Als ik nu niet stroomopwaarts moet gaan, dan had ik me ehm wat kunnen maken... Hoeveel tijd zou ik daarmee niet gewonnen hebben!

MAAR DAN WORDT VAN UIT MET STRUIKENWAS BESPIED...

EEN BLANKE?

DAN HEEFT NIETS GEZIEN... HIJ TREKT VERDER LANGS DE STROOM TERWIL DE INBOORLING YLUG IN HET OERWOUD VERDWIJNT...

EN EEN HALF UUR LATER...

Wat een verschrikkelijke hitte!... Ik geraak niet vooruit en verlies al die kostelijke uren. Arme dokter!

PLOTSELING...

Ik hoor takken breken... en sluispen... is 't 'n mens of 'n dier?

JOHN COOPER

JUPITER

TEKST en TEKENINGEN
VAN A. WEINBERG

er echter van overtuigd dat zij John Cooper ditmaal uit de weg hebben geruimd

Weer gekraak... He, het komt daar vandaan... Ik zal schuilen bij de bomen...

Bij de stroom heb ik geen kans om aan een aanval te ontsnappen...

MAAR WANNEER DAN ZICH ONDER EEN BOOM WIL VERSCHUILEN, VALT ER EEN NET OVER HEM...

EN TERWIL HIJ VERWAARD ZIT IN HET NET, SPRINGEN DE INBOORLINGEN OP HEM TOE.

ZE SLAGEN HUN GEVANGENE BENUSTELOOS...

Leid hem vlug op!...

Opgesapt! Vergeet de bevelen van de chef niet... We zullen in het dorp binnengaan langs de geheime ingang... Niemand mag de blanke zien, behalve de chef en de tovenaar die ons stuurden. Vooruit!

EEN HALF UUR LATER WORDT DAN EINDELUK IN HET DORP BINNENGEBRACHT EN DOOR DE TOVENAAR ONDERVRAAGD... DAARNA WORDT HIJ OPGESLOTEN IN DE 'HUT VAN DE VOORVADEREN', WAARIN GEEN INBOORLING ENVOET... MAG ZETTEN...

MAAR TUSSEN DE TOVENAAR EN DE CHEF ONTSPIJNT ER ZICH EEN VREEMD GESPREK...

Je hebt N'Golo te vlug vernuttigd dat we een blanke gevangen hebben!

N'Golo heeft ons bevestigd dat we geen enkele blanke door het woud mogen laten. Crekken, en dat we hem onmiddellijk moeten waarschuwen wanneer we er een kunnen danhouden!

Ongetwijfeld! Maar je zegt toch dat deze blanke naar dokter Richard gaat om hem voor een groot gevaar te behoeden...

En het is dokter Richard die mijn kind heeft gered, wanneer jij er niets meer voor doet kon!

Ja, ja, ik weet het nog wel... Te laat!... N'Golo is op de loofte!

HET GESPREK TUSSEN DE TWEE INBOORLINGEN NEEMT EEN NUIJGE WENDING. HELAAS, N'GOLO HEEFT DE DIREKTEUR VAN DE 'LIBERIA AIR' VERNUUTTIGD EN DEZE STAPT DADELUK IN ZIJN HELIKOPTER...

Nu slaan we een dubbele slag! We zullen dan Cadger uitschakelen, en meteen de dokter huigen om met hem een 'wandeling' te maken...

HET XXI' HOOFDSTUK VAN DE SAMOERAÏ VAN DE ZWARTE ZON

Op zoek naar de schat

Marc Larcher en Mulligan slaagden er in uit de handen van de Samoeraï van de Zwarde Zon te ontsnappen. Deze laatste vormen een geheime Japanse organisatie die zich van een oorlogsbuit, verborgen op een eiland in de Stille Oceaan, wendt meester te maken...

De tussenkomst van Marc had paniek gesaaid onder de Japanners. De zeeman profiteerde er van om zijn verschrikte matrosen enkele korte bevelen te geven. Zij kropen over het dek om de schoener voor de afvaart gereed te maken. De hulpmotor werd ingeschakeld en begon recht te ronken. Met de kleine bommen vlak bij de hand, stonden Mulligan en Larcher naast de reling en keken oplettend naar de Japanse cargo, waarop een grote opwindning heerste. De cargo kon de schoener niet naderen, want het water was te ondiep. De tweede sloep was nu naar de cargo teruggekeerd en het was net alsof

de Japanners besluiteloos waren over hetgeen er hen verder te doen stond. Miura wist dat zijn tijd gemeten was en dat men op het strand de geweerschoten en de ontploffingen beslist gehoord had. De jachten van de kustwacht zouden spoedig komen opdagen.

Vlug maar zonder overhaasting werd de «Bora-Bora» klaar gemaakt om onder zeil te gaan en dit ondanks de kogels die nu en dan nog over het dek flieten. Marc besloot de ankers op te offeren. Het was te gevaarlijk de kapstanker te bedienen. Hij gaf dus het bevel de ankerkettingen door te zagen. De schoener dreef al langs de lage oevers van het eiland. Larcher bleef zo dicht mogelijk bij het strand. Hij wist dat Miura hem hier niet kon volgen, daar talrijke sandbanken de vaargeul versperden en het varen er uiterst moeilijk was.

De chef van de Samoeraï zag in dat hij

het pleit verloren had, want er werd niet meer geschoten in de verte boorde men de seinbal van de Chaudron rinkelen en dikke, zwarte rookwolken sloegen uit de schoorsteen van de Japanse cargo op. De sloep werd opgehaald en de Japanners wendden het stuur naar hoge zee. De «Bora-Bora» draaide om de bocht van het eiland en was thans beschermt door de hoge palmbomen. De zeilen hielden in de bries en de kleine schoener kleeftde sneller en sneller door de blauwgroene golven. In de verte langs de kust van Malibu Beach dansten twee lichtstippen op de oceaan. Dat waren de schijnwerpers van de kustwacht. Het alarm was dus gegeven. Met gedooft lichtten zette Marc koers naar het zuiden. Hij hield een plotseling begon het hard te regenen, stromen water pletten uit de hemel op het dek neer en de zichtbaarheid werd tot een paar meter herleid. Marc was doornat, zijn haar kleeftde aan zijn slapen en toch was hij zo blij dat hij in een homerische lach uitbarstte. Ze waren immers gered en de schat was van hen alleen!

— Een lifdenweg is bijna ten einde. — Een gele lichtcirkel wiegde over de tafel met het ritme waarmee de grote hanglamp aan de soldering slingerde. Soms viel een lichtschijn op de vaas van Burns, die in het midden van een berg verfromfeld papier troonde. Marc ruchtte. Sedert meer uren zat hij met Mulligan in de enge, smalle kajuit. De lucht was dik van de rook van hun pijpen. Het was er werkelijk om te stikken. Zij hadden geduldig het verslag van admiraal Hijiito samengesteld, door de drie fragmenten van het document weer bij elkaar te brengen. Daarna was Marc met de vertaling begonnen, een zware taak want hij kende niet veel Japans. Heel vaak meende hij dat hij het zou moeten opgeven, maar de vrees een beroep te moeten doen op een vertaler met wie zij dan de winst zouden moeten delen en die meteen op de hoogte zou zijn van dit vreselijk en kostbaar geheim, had hem er telkens toe aangespoord te volharden. Hij werkte stil en ingespannen en met behulp van een dik woordenboek.

Mulligan stond op en liep naar de patrispoort. De maan goot een blauw schijnsel over de lange, eenzame kust. Na zijn vlucht uit de Malibu Beach was de «Bora-Bora» naar het zuiden gestevend langsbeene het lange schiereiland van Californië. Eens daar voorbij, hadden ze koers gezet naar het noorden en waren diep in de golf van Californië binnen gedrongen. Op een verlaten plaats van het strand hadden ze voor het eerst aangelegd.

— Ik heb gedaan! — Mulligan, die sedert enkele minuten zenuwachtig op het glas van de patrispoort trommelde hield op en keerde zich om. Marc xwaaide triomfantelijk met het blad papier waarop hij de tekst van het Japans document had geschreven. Mulligan boog zich over de vertaling en las:

«Op 20 juni 1944 te 0.46 uur, in uitvoering van het bevel nummer 2335 F van het kei-

zerlijk hoofdkwartier, werd ik door de duikboot II 78 Okaga op de oostkust van het Malaisia-eiland, behorend tot de Salomonseilanden, aan wal gezet. Ik was er mee belast na te gaan of de mondelinge inlichtingen gegeven door generaal Matsueko, oudbevelhebber van het II' keizerlijk leger, zwaar gewond tijdens de evacuatie van de Salomonse archipel en overleden enkele tijd nadien, juist waren. Generaal Matsueko beweerde dat hij de oorlogsbuit van zijn leger verborgen had in de Atoera-baai. Dit is een punt van land uit bijna ontoegankelijk. Dit maakte het me mogelijk mijn opzoe-kingen te doen zonder door de vijand gezien te worden. Na zes dagen was ik in staat de bergplaats, gekoten door Matsueko, te situeren. De schat werd aan boord geplaatst van een canvaalssloop en deze laatste werd gekelderd in de baai op 336 m van een rots die de vorm van een aambeel heeft.

Om het wrak te vinden, moest men zich met het aangezicht naar zee toe op dit platform plaatsen, op het uiterste, daar waar op de rols een rode, trapeziumvormige vlek is. Men moest de nagegeven afstand meten op de koers 017. De sloep rust op 30 m diepte. Bij middel van pellingin is ze makkelijk te vinden. Ik had geen duikerpak en kon dus niet afdalen om te zien of de schat wel degelijk aan boord was. Volgens de verklaringen van generaal Matsoeko bestaat deze schat uit gouden en zilveren staven, dollars, gouden ponden, parels, slaven in plata en edelstenen voor een waarde van veertig miljoen dollars. Toen mijn opdracht ten einde was, werd ik opgepikt door de duikboot die me ter plaatse had gebracht. Admiraal Hilito.

In een kleine Mexicaanse haven, nabij de grens van Guatemala, sloeg de «Bora-Bora» voortaan in om naar de Koraalzee te stevenen. Marc die de hardnekkigheid en de macht van Miura kende, had er de voorkeur aan gegeven ver naar het zuiden af te dalen. Hij hoopte dat de Japanners aldus zijn spoor zouden bijster worden. Mulligan en Marc verloren heel wat tijd daar ze de nodige uitrusting moesten hebben om te duiken. Deze uitrusting moest hen van uit Vera Cruz gebracht worden. Zij profiteerden van deze rustpoos om het uitzicht van hun schoener te wijzigen. Ze brachten een kap aan, vastgehecht aan de grote mast en over de brama en het bovenbramstangzeil. Zij overschilderden de witte romp van de schoener met teer en zij gingen zo ver hem in «Malaita» om te dopen. Zodra het beestelde materiaal ter plaatse was, werd het ingescheept en nog dieselolie nacht ging de schoener onder zeil.

Met alle zellen in top vaarde de schoener nu de onzijdige veren van de Stille Oceaan tegemoet. Op alle grote eilanden van de Noordelijke Stille Oceaan wemelde het van Japanners en Chinezzen. Om deze eilanden te vermijden wendde Marc Larcher de sterven naar de schaar bevaaren zeewegen...

De confidanties van een FIAT 1100

In een salij zijn die indrukwekkende wagens echter niet beter dan ik en daarom vertrok ik zeker van m'n stuk.

Gedurende de tocht vormden mijn meester en ik een geheel.

Ik nam de bochten snel en veilig, schoot op de rechte wegen pijlsnel vooruit en, dank zij m'n vier versnellingen, klom ik gewinzd de steele hellingen op.

De volgende dag stond mijn foto in alle kranten. Ik had gewonnen! Hip hip hoera!

(Wordt voortgezet.)

VOLGENDE WEEK :

Het dode water van Atoera

GRENADIER

VICTORIA

VERTELT...

Wat wil je? Ik verkies het een bel te laten doorgaan, dan mijn kans te verkrijgen om een lijn stuk chocolade

BIG NUTS VICTORIA
te eten!

Haha! Niets gaat voorbij! Even kijken of het waar is...

De GESCHIEDENIS van de WERELD

TERST VAN I. SCHOONIANS

TEKENINGEN VAN L. EN F. FUNCKEN

LODEWIJK XI

EEN Staat is een georganiseerd land met een centraal gezag. Het gezagslichaam was de monarchie. Philips de Goede, hertog van Bourgondië, was een groot vorst zonder dat hij echter de titel van koning droeg. In die tijd, maakte Lodewijk XI van Frankrijk van zijn land een gedisciplineerde staat, waarin hij het absoluut gezag voerde. Hij deed dit met de sluwheid van een spin en slaagde ten volle in zijn opzet.

1. — PARIJS OMSTREEKS 1480

EEN sombere vesting met grote stevige torens: de Bastille. Boven in een toren, in een somber, kaal vertrek zit een man. Het licht van de kaars valt op zijn vuil kapje, zijn mager gelaat, zijn lange neus en kleine, koudse, harde ogen. Hij leest rekeningen... «Wat?» zegt hij. Vier stulvers om zijn oude wambuis te herstellen!... Die vervloekte kleermaker! Die man is Lodewijk XI.

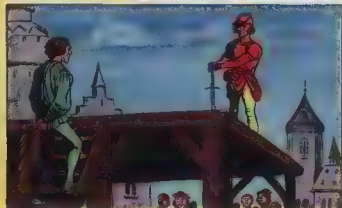

2. — GOEDE AVOND, VRIEND OLIVIER!

WIE is daar? — «Olivier le Daim, sire. Uw barbiër.» — «Kom binnen, vriend. Ben je alleen?» — «Nee, sire, hier is Tristan, uw beul, en messire Colletier, uw geneesheer.» — «Goede avond, vrienden! God en Onze Lieve Vrouw beschermen jullie!» En terwijl de koning dit zei, nam hij zijn kapje af en kuste een loden medaille die er aan vastgehecht was. «Colletier, je thee heeft mijn lever niet genezen, en ik moet leven, vriend, want anders zullen de edelen opnieuw de kop opsteken. Ik heb moeite genoeg gehad om hun trots te temmen... Tristan, hoe gaat het met onze goede vriend, kardinaal La Balue?» — «Sire, hij is hier in de kelders...»

3. — IN DE KELDERS

WE gaan even kijken», zei de koning. En de vroegoude, knorrige monarch daad-, voorafgegaan door zijn zonderlinge ministers en fakeldragers, de wenteltrap af. Onderweg moesten dertig deuren met zeer ingewikkelde sloten geopend worden. De kelder was laag gewelfd en vochtig. In het midden een kubus uit metselwerk gesloten met een steen. In die grafombe had men een mens opgesloten en dat reeds sedert jaren. Men hoorde een zacht gekreun opstijgen. «Goed gewerkt!» zei Lodewijk XI met een trevreden gilmiach. De koning van Frankrijk hield van deze verschrikkelijke koolen. Men had ze trouwens zijn naam gegeven...

4. — DE BOURGONDIEREN

VRIEND Olivier, jij mijn beste diplomaat, zet niet zo'n ver-schrik gezicht op! Ik moet de groten van dit rijk verpleet-teren. Ik heb gebeefd voor hen en voor hun chef, Karel de Stoute, hertog van Bourgondië, zoon van Philips de Goede. Ze hebben me genoeg vernederd! Ik heb echter hun vrienden gestraft. Had ik maar Karel de Stoute in handen gekregen!»

5. — NANCY

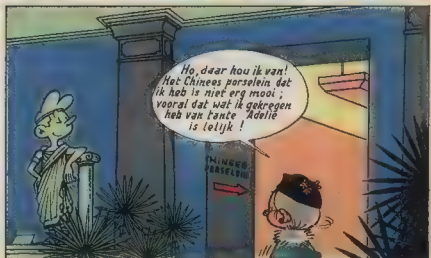
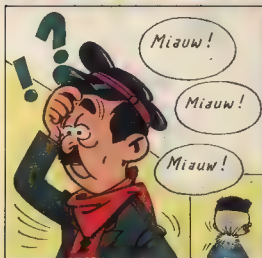
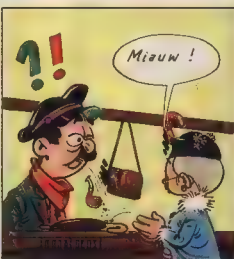
GELUKKIG sneuvelde hij tijdens de belegering van Nancy. Hij werd bevroren en zijn lichaam half verscheurd door de wolven teruggevonden. Toen kon ik aan zijn dochter Maria, Bourgondië en de steden van de Somme ontrukken. Jammer dat ik al haar staten niet kon inpalmten. Maar knoop het in je hersens: er is één God in Paradys en één koning in Frankrijk!»

(Wordt voortgezet.)

TANTE ZENOBIE

GAAT NAAR 'T MUSEUM

DECEMBER 1981

DE ERFENIS VAN SIGURD

TEKST EN
BEKENDINGEN

Van E. FUNDEN

Harald is opgesloten in een grot waarin het water voortdurend stijgt. Plotseling kijkt hij verbaasd naar zijn ring...

Wat is er met mijn ring gebeurd?

De ring die maar een doffe glans had, is plotseling helder geworden als kristal!

Een « oculus mundi »! (1)
Hoe heb ik daar niet aan gedacht!

(1) «Oculus mundi», het oog van de wereld zoals de Ouden hem noemden, is een in het water doorschijnende steen. In de vrije lucht verliest hij zijn helderheid langzaam, naarmate het water verdampst. De delfstofkundigen van vroeger beschouwden deze steen als een wonder.

En dan doet Harald een tweede ontdekking, die hem niet minder verbaast.

Er is een tekening in gegraveerd... en runen! (2)

© Oud Noors geschrift.

Met stijgende verbazing ontdekt de Viking op zijn ring een eenvoudig plan, dat ongetwijfeld het kasteel van Sigurd voorstelt met de geheime doorgang die het verbindt met het slot van de gouverneur Hardrade.

Bij Hella! Alles staat er op! Zelfs de dolmen. Dit moet de grot zijn waar ik me bevind.

Dat klopt! Laat ons de tekst even ontcijferen... «De... is boven, ere zij... zoon, want... » Het overige is onverstaanbaar!

Verskillende woorden uit de tekst werden weggelaten, en zij moeten de sleutel geven van het geheim. Maar hoe kan ik ze vinden?

Het water stijgt niet meer. De ring deed me de vloer vergeten!

En plotseling springt Harald op. Bij het bestuderen van het waterpeil vallen zijn ogen op een wandtekening...

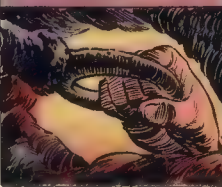

Runen!... Hetzelfde plan... «redding. Odin, de wereld hoort u toe.» Ik ben er, ik heb het gevonden!

Dat zijn de woorden die op mijn ring ontbreken... «De redding is boven, ere zij Odin, zoon, want de wereld hoort u toe!» Boven... Hm! Ik zie niets! Maar er is daar toch een kleine holte in die hoek...

En de hand van Harald grijpt een verveerde bronzen ring.

Hij beweegt! Bindelijk zal ik er het fijne van vernemen!

Ton en Tinneke

DOOR Françoise

Waar dit eigenaardig spel eigenlijk zijn oorsprong vindt weet men niet met zekerheid. Men denkt echter dat het ontstaan is in Nederland, en wel onder de naam van *Kuting*. Het zijn echter de Schotten die veel bijdroegen tot de ontwikkeling van dit spel. In een oud Duits woordenboek zou het spel reeds vermeld staan onder de naam *Khuyten*. De vorm en het gewicht van de *stones* en ook de spelregels verschillen van land tot land en zijn door de eeuwen heen niet steeds dezelfde gebleven.

Naar het schijnt speelde men vroeger in Amerika met *stones* die vijftig kilo wogen!

Met handigheid, kracht en nauwkeurigheid slaagt men er in de «stone» zodanig te lanceren dat hij zo dicht mogelijk bij het doel stopt. Het doel, de «tee», is niets anders dan een stukje op een houten voetstuk. Om niet uit te glijden op het ijs staat de speler op een stukje metaal, dat bij middel van haken stevig op het ijs werd vastgehecht.

SPELEN WE EEN PARTIJTJE CURLING?

WEET je wat *curling* is? Waarschijnlijk niet, behalve dan zo je Schot of Canadees bent. *Curling* is een spel dat o.m. in Canada wordt gespeeld en sterk herinnert aan ons bolspel.

Curling wordt alleen op ijs gespeeld en dat lijkt voor ons wel een beetje zonderling. Men slingert hier geen bol in hout of staal, maar een *stone*, een steen. Het is een granietsteen die de vorm heeft van een reusachtige pil, die glad gepolijst is en waarop een handvat of een greep staat. Deze stenen in Schots graniet, wegen 15 kilo en kosten nogal veel. De spelers — twee ploegen bestaande uit vier spelers — lanceren de *stone* met krachtige, zekere hand over het ijs naar het doel dat *tee* wordt geheten. De *stone* moet zo dicht mogelijk bij het doel stoppen. Het ijs moet spiegelglad zijn en de regle-

mentaire oppervlakte moet een lengte hebben van 35,77 m en een breedte van 6 m.

De ploeg die het eerst 25 of 30 punten kan behalen, overwint. De ploeg die punten maakt, nadat de 16 *stones* geworpen werden (twee *stones* per speler), krijgt er zoveel als zij *stones* bij het doel heeft en net zo geplaatst als de beste *stones* van de tegenstrevers.

De liefhebbers van *curling* kunnen niet verdragen dat er een stofje op het ijs ligt en daarom poetsen zij het ijs vaak met de bezem schoon, precies daar waar zij wensen dat hun *stone* zou glijden.

Iedere speler heeft een besem waarmee hij het ijs schoonmaakt alvorens hij zijn «stone» naar het doel doet glijden. Hij wil inderdaad niet dat zijn «stone» door een stofje uit zijn baan zou vliegen of zou gebremd worden. Om een doelpunt meer te krijgen aarzelen ze niet het ijs te poetsen dat het voor de huisvrouwen een lust moet worden het aan te zien!

HALLO, HALLO, HIER LUC VARENNE

DE RENNERS GAAN WEER AAN DE SLAG

MAANDAG vertrekken de wielrenners voor de eerste klassieke wegrit van het jaar. Zij rijden naar het zuid van Frankrijk. De beste renners nemen er aan deel en zij trachten tijdens deze koers hun best te doen niet alleen om het eerst aan het einddoel te komen, maar tevens om zich te oefenen met het nog op de wedren Milaan-San Remo.

Maandag ■ maart vinden we te Parijs alle grote renners aan

de start, zelfs Fausto Coppi ■ er hij. Fred De Bruyne rijdt mee in deze koers en wij koesteren de hoop dat hij zo niet als eerste, dan toch bij de vijf eersten eindigt.

★

PARIS-NICE is lang en wordt ingedeeld in zes ritten. Daarbij hoort ook een koers tegen het uurwerk over een afstand van 46 km. Wie zou deze koers tegen het uurwerk kunnen winnen? Een naam, die steeds weer wordt voorgesesteld, is die van Jacques Anquetil. Je herinnert je misschien nog dat hij vorig jaar de overwinning behaalde en dat met een lichte voorzprong op onze vriend Brankart.

★

WIJ vragen ons af of het weer ons ditmaal gunstiger zal zijn dan bij voorbeeld twee jaar gele-

den. De weg die normaal naar de zee moet leiden, was toen overdekt met sneeuw en ijs. Op duizend meter hoogte moesten we eigenlijk de eerste lentebloemen vinden en de eerste bloesems. Toen echter stonden we voor een sneeuwwand, die 1 m. hoog was. Gelukkig waren de sneeuwveters ons voorafgegaan om de weg vrij te maken. Wij hebben toen heel wat valpartijen gekend en sommige renners verkozen het zich te voet naar beneden te laten glijden dan per fiets. Wijzelf zagen haast zo wit als de sneeuw die ons omringde, want we vonden onze wagen voorvurend slippen en op een paar stappen van ons gaapte de diepe afgrond. Wie daarin terecht kwam, mocht het leven vaarwel zeggen...

★

WIJ hadden geluk en zijn heelduizend aan de eindmeet geland.

Ook dit jaar zal deze eerste klassieke wegrit heel spannend zijn en we hopen van harte dat het een van de azen is die overwint!

RESULTATEN VAN HET GROOT SPEL DER FRANSE WIJEN

Antwoord op de
bijkomende vraag:
35.925 kg.

Winnen:

- 1 camera Kodak;
- 1 auto-radio S.B.R. (Mej. Y. Drager, Brussel IV);
- 1 auto-radio S.B.R. (Merr. R. Petit, Vorst);
- 1 rijwiel Ajax;
- 1 M. G. Bultoux, Marchienne-au-Pont;
- 1 uurwerk Halva;
- 1 M. H. Anthoine, Glin bij Bergen;
- 1 uurwerk Halva;
- 1 M. P. Tollencare, Brussel IV;
- 1 uurwerk Halva;
- 1 M. E. Lambert, Saint-Servais;
- 1 uurwerk Halva;
- 1 M. H. Deloit, Schoorbeek;
- 1 uurwerk Halva;
- 1 M. W. Lefèvre, Ukkel.

Al de andere winnaars werden heden rechtstreeks per brief vervuldigd.

Alfred Neubauer, gewezen baas van Fangio, Lang, Stirling Moss, thans directeur van de geschiedkundige afdeling, geeft het startsein aan de knalrode Mercedes miniatuurracen. -- Foto onderaan: Alfred Neubauer gekiekt tijdens de Grote Prijs van België 1955 in gezelschap van Fangio en Stirling Moss.

DE EERSTE MERCEDES RENWAGEN VOOR HET KUIFFE'S AUTODROOM VAN DE EXPO WERD AAN HET PUBLIEK VOORGESTELD

ENKELE dagen geleden verdrong heel Brussel zich in de salons van de Louisa-galerij om de eerste Mercedes van het Kuiffje's autodroom, die aldaar aan het publiek werd voorgesteld, te bekijken en te bewonderen. De kleine, knalrode wagen, een trouwe reproductie van de elegante 190 cc décapotable, uitgerust met banden kniebert, deed zijn intrede te midden van een indrukwekkende stille. Men hoorde nog slechts het flitsen van de flashlampen. Een jongen, erg ontroerd om de eer die hem te beurt viel, mocht er mee door de zaal rijden. Hij manuevreerde er handig mee tussen

de rijen zetels en de benen van de vele bewonderaars. Na deze sensationele overronde repten alle bezoekers zich naar de racewagen, want ze wilden dat prototype vanzelfsprekend van nabij bekijken en bekeuren. Enkele heren met waardig allure konden niet aan de bekoring weerstaan en zetten zich achter het stuurwiel van de kleine Mercedes. Sommigen gingen zelfs zo ver er mee te rijden. Zij beleeften er veel genoeg aan; de kijkers trouwens ook! Vrienden, van 17 april af kunnen jullie in het Kuiffje's autodroom met die volbloed rijden en dat het een reuzeprut wordt staat buiten kijf!

KLEUR EN CHARME

WU hebben niet de pretentie te beweren dat de tuinen die aangelegd worden op de Heizel een wereldwonder zullen zijn, zoals weder de hangende tuinen van Babylon. In ieder geval worden ze spraakzachtig mooi. Het is de koning zelf die de wens heeft uitgesproken dat België in het oog van heel de wereld de tuin van Europa zou wezen.

Buiten de 40 ha natuurlijk bebooste oppervlakte van het park van Laken en van het park van Osegem, die beide een van de mooiste natuurreservaten van ons land vormen, zullen circa 100 ha tuinen worden aangelegd.

Het meesterwerk van die tuinen wordt beslist de tuin van de vier jaargetijden in Vlaamse Renaissancestijl. Hij omvat vier delen en ieder deel is gewijd aan een jaargetide. Het is in deze tuin dat concerten zullen gegeven en balletten

zullen opgevoerd worden. Er komt een moderne tuin en een tropische tuin, deze laatste aangelegd met planten ingevoerd uit Belgisch Congo en Ruanda Urundi. Er komt een rozentuin, die en weelde zal vormen van kleuren en geuren. Verder nog een typisch Engels tuin.

Je weet dat de landbouw een grote plaats inneemt in het economisch leven en dat men de opbrengst van weide en akker, dankzij nieuwe en moderne methoden, steeds tracht op te voeren. De rol van de landbouwer wordt vaak miskent. Hier in de wereldtentoonstelling echter heeft men hem een ereplaats gegeven. Je vindt op de Heizel een moderne hoeve, te midden van akkers, fruitbomen en mooie tuinen. Deze hoeve wordt een oase van rust en we zijn er van overtuigd dat alle bezoekers er graag zullen komen om wat frisse lucht te happen en even te verpozen.

'58 Het is vijf voor twaalf

Er wordt druk gewerkt voor de Wereldtentoonstelling. Over enkele weken, begint het grootschouwspel van de wereld. Het duurt zes maanden.

Zes maanden...
Tijdens dewelke je dankzij 't Huis van de Maat' zelf goed weet dat alles zal voor je spannend zijn. Maar je zult geen tijd hebben om alles te zien. Wij doen het middel aan de hand om een heel legelijkheid te zijn dank zij het officiële weekblad van de Tentoonstelling. De Revue « 58 » geeft namelijk een gedetailleerd en pakkend programma. Zo zal je op de hoogte zijn van hetgeen er gebeurt. Om zeker te zijn alle dandende deze laatste feestkalender thuis te ontvangen, vraag een te ouders je te laten abonneren op de Revue « 58 ».
Voor de 26 nummers : 125 F. te storten op P.C.R. 118.000.

GESCHENK!

Een goede raad. abonneer je voor 31 maart, dan ontvang je als premie een SUPER-BON met een waarde van 100 Kuiffje's punten!

DE GROTE MATCH

Tekst en tekeningen van
Jean Graton

Michel Vaillant en Warren betwisten de eerste van een reeks wedstrijden, die zullen uitmaken wie de beste racer is. Zal Michel het halen?

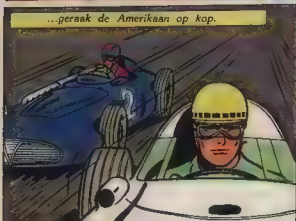
Michel zit de twee wagens waarvoor hij zich moet hoeden op de hielen...

De twee Maserati's schuiven naar rechts om hem door te laten...

...en de strijd laat weer op. Warren laat niet los. Integendeel, in de tiende ronde...

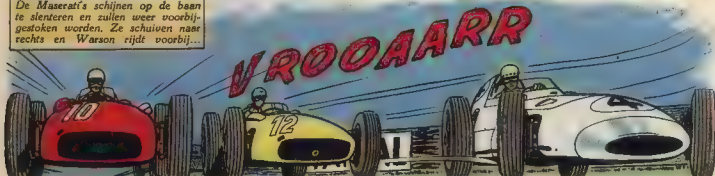
...geraak de Amerikaan op kop.

Michel klampt zich vast aan zijn stuur. Om de manier waarop hij werd voorbijgestoken, moet hij afleiden dat Warren een buitengewoon renner is. Ze rijden drie ronden in deze positie. Op het ogenblik waarop Michel weer tracht voorbij te steken...

Daar zijn ze weer!

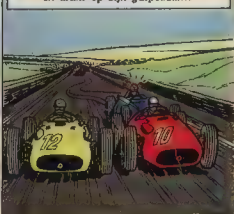
De Maserati's schijnen op de baan te slenteren en zullen weer voorbijgestoken worden. Ze schuiven naar rechts en Warren rijdt voorbij...

Maar onmiddellijk nemen ze dan terug het midden van de baan. Michel moet brutaal remmen. Waarom laten ze hem ook niet door?

Wanneer hij rechts wil voorbijsteken, schuiven ze naar rechts. Wanneer hij links wil voorbijsteken, schuiven ze naar links. Ze gedragen zich schandelijk. Maar hij wil verder! Hij is tot alles in staat, en drukt op zijn gaspedaal...

MICHEL JONGEN, WEES VOORZICHTIG!

Maar Michel hoort een innerlijke stem. Heeft hij het recht alles te wagen?...
ZAL HIJ HET TOCH WAGEN?

VERBODEN ZONE

TEKST EN TEKENINGEN DOOR FRANS CRAENHALS

Teddy kon de verstrooide geleerde Pierpont van een gewijde dood redden.

HET IS DUS M'NHEER PIERPONT DIE DE EXPEDITIE MET RIBIERO MAAKT ?

Ja... Helaas!... Zouden jullie niet met hem willen meegaan ?

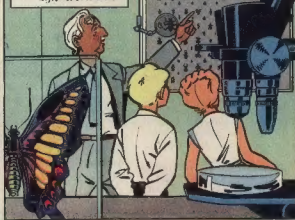

Die kinderen vliegen haar om de hals. Ze verklaren haar de pijnlijke situatie in dewelke ze zich bevinden, en er wordt vlug een oplossing gevonden. Daar het de professor is die de expeditie betaalt, engageert hij de kinderen om op hem en op het materiaal te letten...

Fijn! Alles komt in orde!

Ze volgen de entomoloog naar zijn laboratorium, en hij verklaart hen daar zijn werk...

Ik heb mijn hele leven gewijd aan de studie van de insecten in het algemeen en van de parasieten in het bijzonder. Het is een boeiend vak... Jullie zullen er verwonderd over staan hoe ingewikkeld die dieren zijn...

Enkele onder hen dragen de vreselijke ziekten over en die wil ik opsporen...

En bij het einde van het bezoek...

We zullen best met elkaar kunnen opschieten... Mijn vrouw is altijd veel te bang! Ik ben niet zo verstrooid als zij beweert!

Zo... Tot ziens, beste vrienden, en hartelijk dank voor jullie vriendelijk onthaal. Ik heb een uitstekende namiddag bij jullie doorgebracht!

Hij is weer in de wolken! Dat is hij steeds wanneer hij druk met zijn werk bezig is...

Haha! Maak u niet ongerust, mevrouw. We zullen goed op hem passen!

Hihhi!... Ik dacht dat hij ons 'n poets wou bakken!

Tweehonderd meter verder werd hij zich pas van zijn vergissing bewust... Wat een verstrooide kerel!

Maar we zijn even verstrooid als de professor! Waar is Pom? We hebben hem helemaal vergeten!

Dat is waar...

Teddy en Maggy zoeken de ezel, maar ze kunnen hem niet vinden...

PO...OM!

Exelkje... Ik dat niet kennen... Wat is dat?

Laat ons elk langs een kant zoeken, Maggy. Waar mag Pom zijn?

Teddy zoekt reeds geruime tijd, als hij plotseling in het struikdewas een kreet hoort...

HULP!

HOLA!... WIE RIEP ER DAAR?

Een zak vol nieuws

ONGELOOFLIJK EN TOCH WAAR!

EEN boer van Brawley (Californië) liep naar de stad met een grote korf watermeloenen op de rug. Hij zag een helikopter dalen. De piloot en de passagier wenkten hem vrolijk toe. Ook de boer groette. De helikopter daalde en daalde nog om dan plots-

ling weer op te stijgen... Toen voelde de boer plotseling dat zijn mand met de watermeloenen de hoogte in ging. Woedend liep de boer naar het eerste beste politiekantoor om de geschiedenis te vertellen. Hij werd prompt aan de deur gewalst, want de sheriff meende dat de boer hem voor het lapje hield.

WIE WAS DRONKEN?

EEN automobilist reed rustig door de straten van San Francisco, toen een politieagent hem verplichtte te stoppen. Hij deed zulks en werd ondanks zijn protest door de agent meegesleurd naar een nabije politiepost. De agent dwarde zijn gevangene tot in het bureau van de commissaris en riep: «Chef, deze man hier is stomdronken!» — «Goed dat je hem

gesnapt hebt!» antwoordde de commissaris. «Ik ben helemaal niet dronken!» riep de automobilist verontwaardigd. U kan me een staaltje bloed aftappen indien u me niet gelooft!» Toen keek de commissaris verbaasd van de automobilist naar de politieagent. Deze laatste had zich intussen reeds op een bank gelegd en sliep de slaap der rechtvaardigen... De agent zelf was stomdronken. Hij werd uit zijn ambt gezet en had het hij waarachtig ook verdiend!

KROKODILLEN IN DE RIOOL!

WONEN er leeuwen op de top van de Everest? Neen. Zijn er haaien in het meer van Genève? Domme vraag. zitten er krokodillen in de riolen van New York? Neen, zeg je... en je krijgt een nul. Er zitten krokodillen in de riolen van New York! Enkele jaren geleden kende het liedje dat aldus begon «See you later, alligator» te New York en groot succes. Duizenden jongens en meisjes zongen en sloten dat wijze en vroegen aan hun ouders een kleine krokodil te kopen. Sommige ouders gaven toe en in enkele weken tijd woonden er in de grote stad honderden kleine alligators. Heel lang duurde de belangstelling van de kinderen voor de groene kruipdieren niet en de ouders kregen er schrik van. Wat deden ze? Ze storten de alligators in de riool. Waarschijnlijk hebben toen de alligators in hun diepste binnenste gedacht «See you later!», want

thans heeft de reinigingsdienst van de stad een vreselijke last met die fel gegroevde krokodillen en als zij (de leden van de reinigingsdienst) het liedje «See you later, alligator» horen, zijn ze razend!

TE KOOP

ELLIS Island, nabij New York, is beroemd omdat de emigranten hier een tijdlang moeten verblijven, alvorens zij de toelating krijgen voet op Amerikaanse bodem te zetten. Dit eiland kreeg de naam van zijn eerste eigenaar, nl. Samuel Ellis, die het kocht in 1775 en het aan de Staat verkocht in 1808 voor 10.000 dollars. De Amerikaanse Staat wil het nu kwijt en biedt het te koop aan voor zes miljoen dollars, d.w.z. 300 miljoen B.F. Een peulschilletje!

VOETEN VAGEN, A.-U.-B.!

DAT lees je wel eens op een bordje dat bij de deur gehangen wordt en als je binnenkomt met een pak slijk aan je schoenen, dan roept moeder al van ver: «Voeten vagen, hoor!» Wel, thans heeft men een voetmat uitgevonden die dat werkje zelf opknapt zodra je er op staat. Bij middel van borstels en zuigers wordt het laatste stofje van je schoenen gepoetst zodat ze blinken als spiegels. Onder de zuigers is er een holte in de mat, waarin het slijk, het zand, de keitjes en wat weet ik meer, gespoten worden. Wanneer je op die mat staat voel je je dus in enkele ogenblikken tijd een paar millimeter kleiner worden. Zullen we ons dat matje dadelijk aanschaffen? Waar het te verkrijgen is, weten we echter niet!

HET EXPERIMENT VAN DE DUIKER

Een verhaal dat je aangeboden wordt door de uurwerken

HELVA

W

VERKENNINGSTOCHT DOOR MILAAN!

DE inwoners van Milaan vroegen zich af of ze niet droomden toen ze, onlangs, een nijpaard rustig door de straten van hun stad zagen wandelen. Ze droomden echter niet! Poppea, zo heet het nijpaard, was op weg van het circus naar de veearts uit een vrachtwagen ontsnapt en maakte een verkenningstochtje. Misschien zocht deze zware viervoeter naar een plasje water. Wie weet! In ieder geval stoorde hij

zich aan niets en niemand en scheen helemaal niet bevreesd. Ten slotte kon een oppasser van het circus Poppea bij middel van vijf kilo brood weer in de vrachtwagen lokken.

MOOI!

HET Amerikaans Geografisch Genootschap deelt mede dat de zebra geen donkergekleurd dier is met witte strepen, maar wel een wit dier met donkere strepen. Mooi, hé? We zijn heus blij dat te vernemen.

RA RA RA

Oplossing van het raadsel van blz. 2:
Een zondeklok.
Het was de moeder.

PILOETEER

eindelijk zelf
de vlieger met
echte benzine-
motor in cir-
kelvlucht. Het
is meer dan een
speelgoed, hij
vliegt je mee,
stuurt hem zelf
en hij voert al
de bewegingen
uit die je wilt. Vraag aanstonds
de volledige documentatie om-
trent de "Cirkelvlucht". Laat je
inschrijven bij de HOBBY-CLUB,
dan ontvang je gratis het vol-
ledige dossier "Cirkelvlucht" je
luchtvaartkaart, het club-blad
en een mooie zweefvlieger in spe-
ciaal hout, zijn afgewerkt, klaar
voor de vlucht.
Stuur je naam, adres, geboor-
tedatum op naar de

HOBBY-CLUB

Quai de la Woluwe, 2 D, Pepin-
ter en voeg er 20 F. bij voor de
inschrijvingskosten.

EEN EERBIEDWAARDIG INSTITUUT

3.000 JAAR OUD

EEN Amerikaans geleerde vond diep in het ijs rond de Zuid-pool een levende bacterie, die naar hij schat 3.000 jaar oud is. De geleerde bewaart zijn vondst zorgvuldig en hoopt er spoedig naar zijn eigen laboratorium te kunnen mee gaan om deze bacterie in alle gemeedstruut en grondig te bestuderen. Hoe weet de geleerde dat deze bacterie 3.000

EEN bureau voor statistieken waagde het de leden van de « Académie française » onder de loupe te nemen. Het bureau zegt dat de eerbiedwaardige leden van dit eerbiedwaardig instituut samen de leeftijd bereiken van 2.693 jaar, dat is een gemiddelde leeftijd van 67 jaar per lid. De deken heet Georges Lecomte, de benjamin is Daniel Rops. Hij is de enige die na 1900 geboren werd.

jaar oud is? Naar het schijnt is dat eenvoudig. Het zou volstaan de dikte van het ijs te kennen waaronder men het levend wezen aantreft.

BEN JE EERLIJK EN TROUW?

10 JA: Jij bent een prachtige en je gaat steeds recht door zee. Men kan in jou volledig vertrouwen!

VAN 7 TOT 9 JA: Het is beter een kleine teleurstelling te veroorzaken door iets te weigeren, dan een grote teleurstelling ten gevolge van een niet gehouden belofte.

VAN 4 TOT 6 JA: Jij zegt steeds, « Ik zal het maar beloven, ik kan dan later nog wel zien ». Dat is niet mooi en jij kan niet van iemand vergen je op je woord te geloven. Hoe zou de wereld er uit zien indien iedereen handelde zoals jij?

VAN 1 TOT 3 JA: Jij doet je woord nooit, of bijna nooit ge-stand. Je belofte heeft dan ook geen waarde.

DE ECHTE EN DE ELEKTRISCHE HAAS

WINDHONDEN liepen in rechte lijn naar de eindmeet toe en trachten de elektrische haas die, zoals het gewoonlijk gaat, voor hen uitloot te grijpen. Toen kwam een echte haas de renbaan opgelopen. Hij keek verschromt naar de honden en bleef in het midden van de piste bevend van schrik staan. Het arme dier dacht dat die honden achter hem aanzaten... Wat deden nu de windhonden? Zij maakten heel eenvoudig een ommetje om de echte haas niet omver te jopen en renden verder achter de elektrische haas aan. Toen het haasje van vlees en bloed dat zag, draaide het zich om en keerde terug naar de malse wei-de, waar hij aan een wortel be-gon te knagen. Hij dacht: de we-reld staat op haar kop!

NUL JA: Jij bent op de slechte weg, vriend. Het is tijd dat je een andere richting inslaat!

1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	S	C	H	E	L	P	E	N	O
2	C	O	E	E	O	P			
3	H	V	A	K	N	E	E	P	
4	O	R	E	K	A	D	E	E	
5	M	E	N	S	E	N	E	T	E
6	M	E	I	R	E	N	H		
7	F	K	E	N	Z	O			
8	L	R	U	V	S	O			
9	E	L	W	E	E	D	F		
10	N	O	V	E	M	B	E	R	D

OPLOSSING VAN HET
KRUISWOORD VAN BLZ. 3

Dit weekblad moet verkocht worden tegen de verplichte prijs. Het mag noch in een leenmap, noch in huur gegeven worden, behalve wanneer de uitgever zijn toestemming heeft verleend.

Het weekblad « KUIFJE » is 13^e jaargang. Lombard Uitgaven, Lombardstraat, 24, Brussel — P.C.R.: 009.18. — Uitgever-Directeur: Raymond Leblanc, Indeur Gerard, 9, Brussel. — Hieldruk: C. Drucker-Hellwig, C. Van Cortenberghe, p.v.b.a., 290-292, Van Yvelinlaan, Vorst-Brussel. — KUIFJE-Holland: Singel 353, Dordrecht. — Tel.: 3653 — Gira 655.389 — Abonnement: 5 fl. per kwartaal.

NEDERLAND: 50 cent. — CANADA en de USA: 15 Cent.
BELGISCH CONGO en het buitenland: 10 F.

HIER KAN MEN KUIFJE KRIJGEN IN HET NUTZENLAND:
België: KUIFJE CONGO - P. B. 449, Leopoldstad (B.C.)
Frankrijk: DARCAUD S. A., 31, rue du Louvre, Paris.
Zwitserland: INTERPRESS S. A., 1, rue Beau-Séjour, Lausanne.
Canada: CANADA

ABONNEMENTS-TERMINEN
België Congo Canada en
en buitenland Ver. Staten
3 maanden ... 85,- F. 105,- F. 2.00
6 maanden ... 180,- F. 200,- F. 4.00
1 jaar ... 350,- F. 400,- F. 7.00
Opzage geïntereceerd door Devoa.

Publiciteit: PUBLI-OR

S.O.S METEOREN!

door
E.P. JACOBS

Na heel wat moeilijkheden kwam Mortimer eindelijk toe-bij zijn vriend, prof. Labrousse, directeur van het Nationaal Meteorologisch Instituut.

